

fig. til forholdsviis udførlig i den afgivne Erklæring, og jeg tør saaledes fatte mig i Kort. Ved den Beskrivelse fremhævet de samme Indvendinger mod dette nye Tillæg, som allerede ere gjorte gjældende af den høitæredede Ministere om det andet Thing. Vi tro, at man ved dette Tillæg er kommen udenfor Lovens Grænse, som ikke har strakt sig til at give Bestemmelse for hvorledes man skal passe sine Dyr, om saa længe de ere paa Ensigens Grund, og hvorledes man deri det Høje skal forholde sig med dem. Og som heller ikke har strakt sig til at give Bestemmelse sigende til at forebygge Skade for Mennesker paa Liv og Helbred. Noget som den nye Bestemmelse dog aabenbart nærmest maa siges at sigte til. Vi have endvidere troet, at de Udtryk der her ere benyttede, ere noget velvage og ubestemte, og at Praxis ikke ville vise sig at være heldig og navnlig ogsaa ville gribe noget forstyrrende ind i nogle af de vigtige Landøkonomiske Interesser. Naar det saaledes paahydes, at wane Husdyr skulle holdes tilbørlig bevogtede eller forpaaflig bundne, saa synes det en Fordring, som der ved stilles, at være meget for vidtgaaende. Hvad skulde der saaledes vel være til Ginde for? Er det saa nemt at få dem ind i en Slampe om Benet, los paa den vel indgræfset Eng, eller at koble en Ko, som har Bane til at stange sammen med en anden Ko, og lade dem gaa i en vel indbegnet Duff? Alt Skigt vil være udelukket ved det Naabud, der her gives. Og dette Henhyn til de Landøkonomiske Interesser turde specielt være, at fremhæve, naar henses til, at Bestemmelsen ikke afene gjælder wane Husdyr, men ogsaa Dyr over 1 Aar. Naar denne Tillægsbestemmelse blev staaende, saa vilde der ved paa mangen Sted, den saakaldte løse Drift, være saa godt, som udelukket, og Kvægholberne vilde være nødsagede til at anvende en anden Methode, end Henseende til Samkvæmmet mellem Dyr og Koer. Man er maasse vel paa flere Steder begyndt at komme bort fra den løse Drift, men det er dog nok kun Landtagelsesviis, og det er vel heller ikke reindnir afgjort, at der maa gives en modsat Methode. Fortænk Saalænge det ikke er afgjort vil man ganske vist træde dem, der bruge den løse Drift, tem-

meligt nær, og udmere, end det kan anses ønskeligt. Det er Grunden til, at vi ikke have optaget Dyr over 1 Aar i det Underingsforslag, vi have stillet gindet Nr. 4. Vi have stillet dette Underingsforslag, for at komme det andet Thing imøde ved at optage saa Meget af den nye Bestemmelse, som der uden Betænkelighed kunde optages. Næmlig det, at wane Husdyr ikke maa holdes løsgaaende ved alfar Bet. ved Bestemmelse, der som et blot Veifredbestemmelse finder sin Plads i § 11; men Videre have vi ikke troet, at kunde optage, og jeg har da herved tillige anført det Argument, som det er de 2de Medlem for 5te Kredse (Drenbo) vil have at indbegaa, naar ham optager sit Underingsforslag, under Nr. 1. Jeg har lige faget i Hænderne et andet Underingsforslag, stillet af det erede Høitæredede Medlem, som har optaget Redaktionen af Underingsforslaget under Nr. 1, men derimod udeladt Dyr over 1 Aar. Jeg skal indbringe, at Underingsforslagene i formel Henseende ere heldigere end Udvalgets Forslag, det er heldigere at sige, at disse Dyr ikke maa holdes løsgaaende paa Mark, som gaaende til alfar Bet. og ikke ere frabegaaende, end blot at sige, at de ikke maa holdes løsgaaende ved alfar Bet. Medlemmerne vilde saaledes have et meget frit Valg, idet de i det overhovedet ikke Bestemmelsen optagen, nu ville have at vælge imellem Udvalgets Forslag, der ikke har medtaget Dyr over 1 Aar, og det Underingsforslag, som har medtaget dem, og endelig det Underingsforslag, som ikke har medtaget dem, men i formel Henseende er bedre. Jeg skal efter den Deling af Forhandlingen, den høitæredede Formand har foretaget, ikke omtale den Forandring i § 12, som er indsat i Folkethinget paa Grund af Tillægsbestemmelsen i § 1, men dog tør jeg bevære, saa Meget, at der der ved er indkommet en Feil, med hvilken Lovens alt Gald ikke kunde udgaa, og Udvalget har ogsaa været temmeligt frit stillet med Henhyn til at stille Underingsforslag, idet det maatte hævdes, at Lovens i ethvert Gald skulde tilbage, til det andet Thing. Der er nemlig kommet til at staa, at de Forseelser, som omtales i det nye Tillæg til § 1, kun